KONVENT AGENDA (HTTP://WWW.KONVENT.CAT/)

UN TRABAJO Y UNA PELÍCULA

– Film gravat al Konvent i Fàbrica Cal Rosal –

(http://www.konvent.cat/wp-content/uploads/2019/06/A-JOB-AND-A-FILM-11-1.jpg)

Un trabajo y una película (2019) –

VEURE TRAILER AQUÍ (https://vimeo.com/332891877/b6a58af18d)

La pel·lícula “Un trabajo y una película” (2019) dirigida per l’egarenc Xavier Martínez i produïda per Aved

Producciones, Pablo Rosal i Esdeveniments Ludovit, ha estat seleccionada pel Shangai International Film Festival (SIFF) que tindrà lloc del 15 al 24 de juny del 2019. Concretament en la secció Panorama.

Es tracta d'una pel·lícula de cinema gravada al Konvent de Cal Rosal i fàbrica, d'autor extrem realitzada sense ajudes públiques i amb una gran voluntat artística i reflexiva. Explica la pel·lícula, a la manera d'un assaig, la relació entre un vigilant de seguretat en completa solitud i una càmera: la possibilitat de crear i la possibilitat de comprendre la pulsió representativa que ens domina.

La secció Panorama en la que ha estat seleccionada "Un trabajo y una película" vol ser una finestra dintre del festival al cinema d'autor mundial, pretèn fer conèixer les propostes més innovadores del cinema internacional actual i donar-les a conèixer al públic xinès. L' any 2017 es va poder veure un homenatge a les pel·lícules d'Abbas Kiarostami o diverses retrospectives de cinema italià, francès o indi actual.

(http://www.konvent.cat/wp-content/uploads/2019/06/A-JOB-AND-A-FILM-9.jpg)

Xavier Martínez (Terrassa, 1974), que es dedica principalment a la creació escénica i sonora a Barcelona i Mallorca, ha dirigit, coescrit i coeditat aquest el seu primer llargmetratge. Pablo Rosal (Barcelona, 1983), poeta, dramaturg i actor actualment de l'Agrupación Señor Serrano, ha coproduït, coescrit i interpretat la pel·lícula. Javier Rueda (Barcelona, 1982), cineasta i productor, CEO de Aved Producciones i fundador de

ZumzeigCineCoopertiva en 2016, ha coproduït, fotografiat i coeditat el film.
El SIFF fou creat al 1993 amb la missió de promoure la indústria cinematogràfica xinesa i fomentar l'intercanvi i cooperació entre el cinema xinès i l'estranger, de ser un pont. És l'únic festival competitiu a Xina reconegut per la Federació Internacional de Productors de Cinema (FIAPF) i que en els últims anys, a mesura que el gegant econòmic es desmelena, està cobrant moltíssima importància i convertint-se en un referent de la creació cinematogràfica xinesa tant de cinema comercial com del més innovador. De fet, es trata d'un Festival Clase-A, seguint molt a prop a Tokyo. En el 2018, per exemple, van passar per allí produccions com "Estiu 1993" de Clara Simó o "The bookshop" de Isabel Coixet.

(http://www.konvent.cat/wp-content/uploads/2019/06/A-JOB-AND-A-FILM-24.jpg)

"Un trabajo y una película" ha estat elaborada por un petit grup de persones apassionades pel cine que amb un humil equip tècnic i molt pocs recursos han aconseguit fer una pel·lícula de molt cuidada factura que ha cridat l'atenció d'un festival enorme com el SIFF.

Actualment la pel·lícula està sent valorada en múltiples festivals (de cinema d'autor o "experimental") a l'espera de rebre més bones notícies com aquesta.

De la pel·lícula, entre algunes personalitats rellevants del món del cinema d'art que han pogut veure-la, s'ha dit, per exemple:

"*Feia anys que esperava una pel·lícula que no existia. Ara sí, és aquesta*" Àlex Gorina, crític, La finestra indiscreta, Catalunya Ràdio

"*Empieza como Beckett y acaba como Arrabal*" José Luis Guerín, cineasta

"*En definitiva, ofereix una contundent exhibició retòrica, substancialment apassionant i provocadora, que obliga a replantejar-se els fonaments narratius de la imatge en sí mateixa i del cinema en el seu conjunt. Una refrescant proposta a la contra dels cànons, valenta, juganera, intel·lectualment estimulant i comercialment suïcida*."
Francesc Talavera, crític de cinema

"*Un gesto, tan sincero como contundente, realizado con la firme intención de recuperar el valor que en algún momento tuvo la imagen*." Marla Jacarilla, artista

DOSSIER PREMSA
(https://drive.google.com/file/d/194FDBmqOUU4MWrrUcsfMuL62MvWI0hkV/vie

PRESENTACIÓ

Un trabajo y una película (2019) és una pel·lícula dirigida per Xavier Martínez i produïda per Aved Produccions, Pablo Rosal i Esdeveniments Ludovit. Estem parlant d' una aposta per un cine d' autor extrem y lliure, cine d'assaig, dirigida clarament al segle XXI, l' època on les imatges prevalen sobre qualsevol fet. En ella estan convidats i es conjuguen bona part dels gèneres cinematogràfics sorgits durant el segle XX en un exercici de consciència sobre el

fet visual. Una pel·lícula que, des de la seva humilitat i honestedat, vol ser una experiència de gaudi estètico-auditiu a la vegada que un trampolí per a la reflexió contemporània.

EL PROJECTE

Un trabajo y una película és un projecte nascut autènticament des de zero provinent de la intensa relació creativa entre Xavier Martínez i Pablo Rosal (**Esdeveniments Ludovit**, *veure més endavant*). Des de que es coneixeren estudiant teatre l'any 2004, ja van començar a gestar inconscientement aquesta pel·lícula.

A principis del 2015, després d' haver concebut múltiples espectacles de diversa índole junts o per separat, i amb apenes experiència en el món del cinema, prengueren la determinació de dur a terme una pel·lícula com a un propòsit vital definitiu, fer una pel·lícula de forma absoluta: veure-la créixer, pas a pas, crear-la sense condicionaments de cap mena. A partir d' un monòleg teatral titulat *Un trabajo* (2014) de Pablo Rosal, que versava sobre la soledat extrema d'un vigilant de seguretat nocturn i el joc amb la seva consciència, ell mateix va elaborar un primer guió literari. Ja amb en Xavier escriviren el guió cinematogràfic. Tot i així, es tractava d' un guió molt obert a la investigació durant el rodatge.

Amb aquest singular guió, doncs, va començar el fascinant procés de cercar l' equip de rodatge. Tot començà amb una reveladora trobada amb l' apassionant i apassionat Javier Rueda (*veure més endavant)*, que no dubtà a l'hora d' apuntar-se i oferir la infraestructura d' Aved Produccions (*veure més endavant*) que ha fet possible la pel·lícula. En acabat s'hi anaren sumant, entre d'altres, Miguel Granado, artista, Guillem Aiats a l'equip de càmara o Karen Solé en la producció (*veure la resta de l'equio a la web*), diversos

professionals del sector. Aquesta pel·lícula ha estat possible gràcies a la immensa generositat latent de la humanitat, personificada en unes poques desenes d' individus entregats a la causa. Tots ells hi han participat directament o ens han cedit espais i material, embruixats per la inesgotable inèrcia de la passió.

SINOPSI

En una nau industrial abandonada per l' activitat humana i les màquines pesades, tan sols una presència roman viva: un vigilant de seguretat a qui li han dit que vigili i poca cosa més. La seva existència consisteix en observar la realitat de la nau des d' una soledat i intimitat impertorbables. La seva naturalesa quieta i contemplativa el situen en el llindar de l' humà.

En aquesta nau hi ha anat a parar una pel·lícula, una càmara, per a entendre'ns, la mirada de l' espectador.

El vigilant i la càmara es troben; el vigilant amb la possibilitat de fer art, mite de la seva existència; la càmara, ja amb un protagonista, té alguna cosa per a filmar. Comença, doncs, una relació simbiòtica en la que l' un descobreix les possibilitats de l' altre.

Inevitablement aquesta situació tendirà a convertir-se en una pel·lícula, una ficció si es vol, un duel on l' un i l' altre estaran condemnats a perdre's.

RODATGE

El rodatge es va produïr entre els mesos de febrer i juny del 2016 i han estat necessaris gairebé tres anys per a la posada a punt de la pel·lícula. Les localiztacions partiren de

la idea de buscar naus industrials abandonades: per a això, res millor que l' extinta i potent industria tèxtil catalana que resseguia diversos rius importants de la geografia, essent el Llobregat i el Ter paradigmes indiscutibles. Cal Rosal, Les Masies de Voltregà y Borgonyà van ser els principals "platós" d'aquesta pel·lícula quant a naus abandonades, a les quals s'hi van sumar alguna de Terrassa i Barcelona. Menorca, Los Monegros i Malanyeu han estat els espais complementaris.

Els espais són els veritables creadors de la pel·lícula, ja que ells, en el seu estat natural de decadència o per la pròpia veritat dels seus paisatges, van ser la matèria on es sustenta la imatge d'aquest assaig fílmic.

El rodatge va ser una autèntica experiència de creació i descobriment, plè d' improvisació i provatures a mesura que anàvem coneixent els espais així com, en nosaltres, el concepte de la pel·lícula.

ESDEVENIMENTS LUDOVIT

Esdeveniments Ludovit és un grup poètic, una força, una passió que engloba dos éssers nascuts d'aquest món en desmesura explicat, Xavier Martínez i Pablo Rosal. L'esdeveniment entès com la bretxa per la qual s'albira el funcionament total de la vida, l'esquerda que acut a la realitat per a descobrir-se a sí mateixa. L'esdeveniment és disponibilitat absoluta, és la inesperada comprensió d' allò no conegut i que no té nom, que no tolera teories ni sistemes predeterminats.

Des de la seva fundació el 2007, aquest grup poètic ha seguit un exigent i auster recorregut de depuració, de fet, en molts casos s'ha resistit a generar material o gravacions

de les seves intervencions. Ha produït performances, espectacles i un llibre intitulat *Curso de teatro discontinuo*.

Pablo Rosal (Barcelona, 1983) és poeta. Des d' allí actua, escriu i dirigeix teatre i fa cinema. Estudià Humanitats i Direcció escènica. Ha escrit i dirigit obres com *Anita Coliflor* (2009) o *Yo inacabo* (2017). És actor de la companyia Agrupación Señor Serrano, actualment en gira nacional i internacional amb l' espectacle *Kingdom*.

Xavier Martínez (Terrassa, 1974) Estudià Cinema i Direcció escènica. Des de 2007 ha creat nombroses i variades peces escèniques en teatres i sales de l' àrea de Barcelona i Illes Balears on ha rebut alguns premis. Compaginadament, ha treballat com a músic i creador audiovisual en distintes companyies. També col·labora pedagògicament amb l' Institut del Teatre de Barcelona.

…

AVED PRODUCCIONS

AVED Produccions (AVED PAPC) és una productora audiovisual independent nascuda a Barcelona l' any 2006, com a refundació d' una associació audiovisual creada al 1999 i dedicada a la producció de curtmetratges de ficció realitzats per els seus integrants. Obertes les seves portes a la producció de projectes de terceres persones, des de llavors ha produït unes 200 obres, entre las quals s' inclouen 13 llargmetratges (7 de ficció i 6 de gènere documental), impulsant amb això la carrera de desenes de directors -molts d' ells novells- i de nombrosos tècnics i artistes.

En la seva concepció autoral de la producció audiovisual, AVED Produccions no només ha apostat per projectes de públic minoritari i visions molt personals, sinó que entre d'

altres coses sempre ha respectat el dret del director sobre el muntatge final de l'obra. És per això que han estat molts els que, al llarg de tots aquests anys, han decidit treballar o coproduïr amb nosaltres, recolzant així el nostre projecte d' experimentació cinematogràfica a través d'una praxis lliure i independent.

Per últim, cal mencionar que AVED Produccions té alhora una àmplia trajectòria de col·laboració amb ONG's, fundacions i altres entitats les activitats de les quals fomenten valors socials i culturals, havent produït en aquest camp treballs internacionals en paisos d' Àfrica o Sudamèrica.

Javier Rueda (Barcelona, 1982)

Productor, cineasta, exhibidor i crític de cinema. CEO d' Aved Producciones des del 2003, amb més de 200 projectes produïts o coproduïts, incloent-hi 13 llargmetratges. Fundador al 2016 de Zumzeig Cinecooperativa, un novedós i guardonat projecte de sala de cinema ubicada a Barcelona. Jurat en festivals internacionals i coautor de dos llibres d' assaig cinematogràfic. La seva trajectòria professional està dirigida principalment a projectes amb forts aspectes socials, culturals i artístics.

EL CONCEPTE

L' impuls de la pel·lícula parteix de la necessitat vital de reconciliar la imatge amb la seva pròpia naturalesa plenament artística i màgica. El tòpic d' una realitat saturada d' imatges no ha de frenar la nostra capacitat analítica: la imatge, convertida en informació immediata i interessada, ha suplantat l' experiència de la realitat. És

usada ja inconscientement de forma individualista, fins i tot els nadons són víctimes i consumidors adictes, i construeix la vida i la identitat de les persones. No es tracta d' una actitud reaccionària en front de les noves tecnologies, en cap cas és una lluita, es tracta de preguntar-nos urgentement una vegada més què fa la imatge entre nosaltres en la actualitat, des de que sorgí pels albors de l'era industrial la primera fotografia, des del mite de la caverna, vaja.

Tornar a fer Art amb la imatge, profund, intens, aturant el temps com una vertadera necessitat ètica per als nostres dies.

PARAULES DEL DIRECTOR

L' intent d' alliberar la imatge del que representa i deixar que s'assembli al desconegut sorgeix de la necessitat vital de fer una pel·lícula. Segons el meu punt de vista, fer una pel·lícula es posar imatges a les imatges i així és com ha sorgit aquesta peça, armada amb l' honestedat de voler que el llenguatge s' expressi a si mateix. El cine s' ha expressat a través nostre i li hem estat fidels. La pel·lícula i les seves imatges ja han començat a lluitar contra el que representen: la història, els seus personatges, els llocs que habiten i, per suposat, l' espectador i el seu mirar.

PARAULES DEL CINEMATÒGRAF

No resulta fàcil trobar projectes tan interessants i exigents com aquest, on la imatge esdevé carn per a ser un personatge més. I no, no em refereixo a la típica i manida frase; llegeixi de manera literal. Perquè poques vegades un cineasta té l' oportunitat de poder explorar en una mateixa pel·lícula tantes textures, conceptes i capes de discurs visual, així com enquadraments, composicions i fins

i tot relacions d' aspecte, com hi ha a "Un trabajo y una película". I tal amalgama, arrebatada i apassionada, resultà ser així perquè no podía ser d'altra manera; la premisa era la caiguda lliure, així que saltar sense xarxa va ser tan sols un acte de responsabilitat.

MOLT MÉS a:

-web: www.untrabajoyunapelicula.com (http://www.untrabajoyunapelicula.com)

-tráiler: https://vimeo.com/332891877/b6a58af18d

DINAR POPULAR SOLIDARI ESCLEROSI MÚLTIPLE (http://www.konvent.cat/dinar-popular-solidari-esclerosi-multiple/)

AL RAS petit FESTIVAL (http://www.konvent.cat/al-ras-petit-festival-2/)

Powered by WordPress (https://wordpress.org/). Caos designed by Quema Labs (https://www.quemalabs.com/).